

opusdei.org

Piatok 18. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 18. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: mravná
sila žiť slobodne; objaviť dobro
našich bojov; cesta nádeje.

09.08.2024

PÁN PREJAVUJE svoje božstvo
rôznymi spôsobmi. Uzdravil mnoho
chorých, nasýtil hladný zástup a
ukázal sa Dvanástim ako Mesiáš,
ktorý má prísť. V tejto atmosfére
vyvýšenia Ježiš hovorí svojim
učenikom: „Kto chce ísť za mnou,

nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“ (Mt 16, 24). Pán hovorí jasne, pretože nechce, aby sa apoštoli nechali oklamať a mysleli si, že Božie kráľovstvo sa skladá z pozemských úspechov. Na svojej ceste s ním videli mnoho zázrakov a divov, ale príde aj čas kríža.

Mravná sila je cnosť, ktorá nám pomáha mať túžbu nasledovať Ježiša za každých okolností, v zázrakoch aj v ťažkostiach. V našom každodennom živote je veľa vecí, ktoré nás naplňajú radosťou, ale sú tu aj nevyhnutné prekážky, ktoré nás skúšajú. Šťastie na zemi teda nezávisí ani tak od toho, aby sme si tie dobré chvíle čo najviac predĺžili, ale od schopnosti pochopiť zmysel dobrých chvíľ, ale aj tých ťažších, keď nič nejde podľa našich predstáv. Pevnosť nám pomáha premeniť neúspechy na príležitosti, aby sa naša túžba po Bohu ešte viac prehĺbila a zaktivizovala. Takto krok za krokom

formuje našu náklonnosť zakúšať Boha aj vtedy, keď sa zdá, že osobné alebo vonkajšie okolnosti nám nie sú naklonené.

Keď chceli zástupy vyhlásiť Ježiša za kráľa kvôli zázrakom, ktoré vykonal, „nedal sa oklamať triumfalizmom: bol slobodný. Tak ako na púšti, keď odmietol satanove pokušenia, pretože bol slobodný a jeho sloboda spočívala v nasledovaní Otcovej vôle (...) Zamyslime sa dnes nad svojou slobodou (...) Som slobodný, alebo som otrokom svojich vášní, svojich ambícií, bohatstva, módy?“^[1]. Pre Ježiša nič nebolo prekážkou na ceste k tomu, čo naozaj chcel: oslobodiť nás od hriechu. Cnosť mravnej sily nám môže pomôcť žiť tak ako On: bez toho, aby sme sa nechali uväzniť a znehybniť vonkajšími okolnosťami, a vždy s túžbou plniť Božiu vôľu.

NIEKEDY môžeme zredukovať mravnú silu na snahu ísť proti prúdu, na neustále cvičenie vôle prekonávať prekážky. Potom sa domnievame, že na to, aby sme dosiahli niečo, čo je veľmi cenné – prekonali nejakú chybu, rástli v priateľstve s inými ľuďmi alebo s Bohom, splnili nejakú úlohu –, stačí odolávať prekážkam, ktoré sa nám postavlia do cesty, až kým napokon nedosiahneme cieľ. Táto koncepcia bez ďalších nuáns však môže skončiť vyčerpaním alebo necitlivosťou voči rôznorodým darom, ktoré nám Pán stavlia do cesty. Byť silný spočíva predovšetkým v posilňovaní nášho presvedčenia, v neustálej obnove lásky, ktorá nás poháňa v tom, aby v nás jasnejšie žiarili tie najautentickejšie dobrá; inými slovami, aby sme svoju silu zakladali na viere v Božiu lásku. Potom si ľahšie, ba ochotnejšie vyberieme to, čo naozaj chceme, tú „lepšiu časť“, o ktorej hovorí Ježiš (porov. Lk 10, 42).

Nieko, komu chýba mravná sila, sa napríklad nedokáže vyhnúť ostrej poznámke alebo sa usmievať, keď je unavený. V takýchto situáciách je únava motívom, ktorý najviac zafázuje jeho reakcie, a stráca zo zreteľa iné motívy, o ktoré sa oplatí usilovať. Na druhej strane tí, ktorí si vybudovali mravnú silu založenú na viere, nielenže dokážu prekonať únavu, ale robia to preto, lebo vedia, aké dobro to prináša im i druhým, a dokonca objavujú spôsob, ako milovať Boha. Len tak sa činy, ako je odopretie si malého potešenia, vstávanie v stanovenom čase, vyhýbanie sa sťažnostiam alebo vykonanie láskavosti, ktorú by sme spontánne neurobili, stávajú spôsobom, ako sa vychovávať k vnímaniu dobra, ktoré je v našom dosahu, ale ktoré – aspoň na začiatku – možno nie je veľmi zjavné, keď sa objaví neúspech.

Tento proces, ktorý sa spočiatku zdal byť zredukovaný len na výzvu prekonať samého seba, nás v skutočnosti nakoniec robí slobodnejšími, pretože naša radosť a pokoj budú viac závisieť od toho, čo skutočne chceme, a menej od malicherných tyranií okamihu. Boj o to, aby sme sa stali silnejšími, spočíva práve v skúmaní tých slepých miest, ktoré nám bránia vidieť niektoré aspekty dobra, jednoducho preto, že si vyžadujú námahu. Tí, ktorí sa naučia žiť so silou, budú schopní vytrvať v dobrom aj vtedy, keď dobré rozhodnutia nie sú najpríťažlivejšie. Byť mravne silným je postoj človeka, ktorý vníma skutočnú hodnotu vecí.

„NA DOSIAHNUTIE ŠŤASTIA,“ napísal svätý Josemaría, „nie je potrebný pohodlný život, ale zamilované srdce“^[2]. Kresťanská cesta je náročná,

pretože si vyžaduje stále sa prehlbujúcu lásku; a ako sa spieva v starej piesni, „srdce, ktoré nechce trpieť bolesť, nech strávi celý život bez lásky“^[3]. Ježišov život nám ukazuje, ako sa máme správať k protivenstvám. Neutekal pred krížom. Nielenže ho prijal: chcel ho objať. A keď pocítil ťarchu únavy, radšej padol, ako by sa mal nechať uniesť^[4]. To drevo bolo pre ľudí synonymom smrti, ale pre Ježiša bolo nástrojom jeho lásky: trónom, z ktorého nás chcel zachrániť od našich hriechov.

Mravná sila nám pomáha prijať bolesť. Zároveň nás podnecuje vidieť dôvody, ktoré dávajú zmysel našim bojom, keď sa objavia ťažkosti. Každá slobodne prinesená obeť, každé protivenstvo prijaté s trpezlivosťou, každá obeť z lásky v nás utvrdzuje presvedčenie, že naše šťastie je v Bohu, viac ako v akejkoľvek inej skutočnosti. Každodenný boj sa tak

stáva postupným dobývaním najväčšieho dobra, ktoré nám dáva niečo z budúcej slávy, po ktorej túžime: boj sa stáva cestou nádeje.

Preto silní ľudia nezúfajú, nestrácajú pokoj tvárou v tvár neúspechu alebo keď sa plody ich práce objavujú pomaly. Mravná sila nám umožňuje „bojovať, za Lásku, až do poslednej chvíle“^[5], s pohľadom upretým na cieľ, o ktorý sa usilujeme. Panna Mária vedela, ako podporiť apoštolov v ťažkých chvíľach utrpenia, keď Ježiš zomrel. Neopúšťa ani nás, keď sa zdá, že jej Syn odišiel: naplňa nás svojou silou a pozýva nás, aby sme upierali svoj zrak na Ježišovo vzkriesenie.

---

[1] František, *Homília*, 13-IV-2018.

[2] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 795.

[3] «A los árboles altos», tradičná španielska pieseň.

[4] Porov. Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, VII. zastavenie, bod 1.

[5] Svätý Josemaría, «Tiempo de reparar», bod 4, v *En diálogo con el Señor*.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/piatok-18-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/piatok-18-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (12.04.2026)